

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

8DE ÅRG.

DEN 2 JUNI 1907.

N° 35

Foto Dahlgren, Upsala

K. G. LENNANDER.
PROFESSOR.

Klisché: Kem. A.-S. Bengt Sjöforsparre och sön—Göteborg

Endast få dagar före universitetets Linnéfäst firades den 20:de Maj i Uppsala en annan, mera anspråkslös, men icke desto mindre betydelsefull fäst till ära för en nutida Uppsalaprofessor, som äfven har vunnit rykte långt utom vårt lands, ja vår världsdels gränser, och som lockat mängden långväga främling till Uppsala för att där göra studier och iakttagelser. Denna dag fyllde professorn i kirurgi K. G. Lennander 50 år, och nitton af hans nuvarande och forna assistenter hade infunnit sig för att lyckönska honom och öfverlämna ett album med porträtt af 29 läkare, hvilka tjänstgjort å Akademiska sjukhusets kirurgiska afdelning.

Dessutom uppvaktade en deputation från Göteborgs i Uppsala studerande nation, och talrika lyckönskningstelegram ingingo såväl från in- som utlandet.

Professor Lennanders ej endast för den svenska kirurgien betydelsefulla verksamhet utgör ett storartadt vittnesbörd om, hvad järnflit i förening med ett det mäst levande intresse och ovanlig arbetsförmåga kan åstadkomma.

Född i Kristianstad 1857 genomgick han högre elementarläroverket i Göteborg och inskrefs den 16:de sept. 1875 som student vid Uppsala universitet. Här började han redan 1878-80, såsom amanuens vid farmakologiska institutionen, sitt författareskap med några smärre, farmakologiska uppsatser.

Efter medicine kandidatexamen, hvilken han aflade i mars 1881, hade han åtskilliga läkareförordnanden, däribland vid tvänne tillfällen som lasarettsläkare i Visby. Efter ett kortare förordnande 1883 till 1884 var han från den 1:ste nov. 1884 till den 11:te nov. år 1885 andre läkare vid Kronprinsessan Lovisas vårdanstalt för sjuka barn och hade somrarne 1885 och 1886 ett par militärläkareförordnanden.

Från den 11:te nov. 1885 till den 1:ste juni 1887 var han amanuens vid kirurgiska polikliniken och kliniken å Serafimerlasarettet samt en kortare tid vid barnbördshuset. Under år 1886, då han vid Karolinska institutet aflade medicine licentiatexamen, var han ett par månader t. f. öfverläkare vid epidemisjukhuset och 1888 under juli och augusti månader t. f. andre barnmorskelärare och biträdande läkare vid Södra barnbördshuset.

I december 1887 disputerade han för doktorsgraden med en afhandling om tracheotomi för croup jämte croup-statistik från 3:ne af Stockholms sjukhus och förordnades den 16 januari 1888 till docent i kirurgi vid Uppsala universitet, där han, efter längre förordnanden som professor, 1891 i januari utnämndes till professor i kirurgi och gynekologi, hvilken professiur 1893 delades i tvänne.

Sedan 1888 har hans omfattande författareskap utslutande rört sig inom kirurgiens område, särskildt bukkirurgiens, och här hafva vi att nämna hans talrika arbeten om appendicit. Redan vid skandinaviska naturforskarmötet i Köpenhamn 1892 talade han med värme om appendicit och dess komplikationer samt om nödvändigheten af kirurgisk konsultation och ofta af tidig operation.

Utom appendicitläran, hvilken han i hög grad bi-

dragit att utveckla, har han redan tidigt skrivit om exstirpation af uterus vid myomoperation samt fall af mjältextstirpation, om operation af perforerande magsår m. fl., hvilka det skulle blifva alltför vidlyftigt att här uppräknas. Sin kanske största betydelse har Lennander vunnit genom sina epokgörande studier öfver bukhinnans känslighet samt de viktiga lärdomar kirurgerna häraf kunna hämta.

Jag kan ej underlåta att omnämna hans sinnrikt och fysiologiskt riktigt uttänkta, skarpsinniga, plastiska operation för att ersätta en förlorad slutmuskel å ändtarmen.

Lägg vi nu härtill en massa kasuistiska meddelanden ofta med inom kirurgien nya synpunkter, så finna vi här ett vetenskapligt arbete, som förklarar, hvarför man numera knappast kan läsa en kirurgisk bok och absolut ingen inom bukkirurgien utan att Lennanders namn nämnes.

Det är emellertid ej endast genom detta författarskap, han gjort sig känd, därtill kommer från år 1889 snart sagt årliga, utländska resor. Från sistnämnda år, då han blef ledamot af Deutsche Gesellschaft für Chirurgie har han intill sista året bevästat detta sällskaps årskongress i Berlin och dels, där dels genom resor i de nordiska länderna, i Tyskland, Österrike, Schweiz, England, Skotland, Frankrike, Algeriet och Italien gjort bekantskap med de ledande kirurgerna, bland hvilka han öfverallt förstått skaffa sig personliga vännar.

Lennander var en af inbjudarne till bildande af "Nordisk kirurgisk förening", hvilken efter ett förberedande möte i Göteborg hösten 1891 vid skandinaviska naturforskarmötet i Köpenhamn formligen stiftades den 6 juli 1892 och höll sitt första möte i Göteborg 1893.

Vid kongressen i London för hygien och dermografi hade Lennander varit ombud för Uppsala universitet och talrika andra utmärkelser hafva kommit honom till del. Han är sålunda ledamot af Société internationale de Chirurgie, vid hvars första möte i Bryssel 1905 han var en af inledarne i frågan om den akuta peritonitens behandling. Ledamot af Vetenskapsakademien och flera andra lärda samfund, kommandör af Nordstjärneorden m. m.

En sida af hans värksamhet, som ingalunda är den minsta, är lärarens, och talrika, ovanligt dugliga lärjungar, bland hvilka professor Dahlgren i Uppsala och docenten Floderus i Stockholm i första hand äro att nämna, jämte ett flertal af våra yngre, mäst framstående lasarettsläkare hafva allt skäl att prisa sin mästare.

Ej mången i vårt land torde redan vid fyllda femtio år kunna se tillbaka på en så storartad och gagnande lifsgärning och säkert instämma alla landets kirurger i de lyckönskningar som på 50-årsdagen bringats professor Lennander under uttalande af den förhoppningen, att hans, tyvärr svaga hälsa dock måtte tillåta honom att ännu länge kunna visa "que l'âme peut dominer ce corps misérable".

G. Naumann.

BARNENS DAG I STOCKHOLM.

Barnens dag i Stockholm ägde för tredje gången rum i år den 24, 25 och 26 maj, dock så att på lördagen ingen penninginsamling fick göras på gatorna med anledning af den samma dag i hufvudstaden pågående Linnéfästen. I parentes sagdt, gjorde sig denna Linnéfäst på intet sätt märkbar för hufvud-

stadens allmänhet med undantag för några hundra personer.

Barnens dags fästtag, som på fäst dagen genomför staden, var i år långt enklare än i fjol. Glansnumret bestod i hr de Wahls och fröken Torsells uppträdande i hvita pälsdräkter på en sparkstötting — på

1. HERR DE WAHL OCH FRÖKEN TORSSELL PÅ SPARKSTÖTTING.
2. MENAGERIET: I tēten "Kattmusiken".
3. LILL-KLAS (herr de Wahl) MED SINA KILLINGAR.
- 4-6. NATIONERNAS GATA I IDROTTPARKEN: Japan. Grekland. Danmark.
- 7-8. BLOMSTERTÅGET: LINNÉS STATY. BELLMAN.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt SJÖFORSPARRE.

hjul, så att den vackra hästen kunde dra den. En af vägnarne utgjorde en hyllning åt Linné, i det att där syntes en gipskopia af Humlegårdens Linnéstaty.

Till Idrottsparken var fästen för öfrigt förlagd. Där hade nationernas gata byggts och tedde sig rätt ståtlig. De olika nationerna hade hvar och en sitt karaktäristiska hus med invånare, damer och herrar, i resp. nationaldräkter. I Japans hus residerade japanska legationen, så att där var allt äkta med besked. För-

rästen fanns det utom nationernas gata ett stort zigenarlager, cabaret, Lill-Klas' stuga — en stor attraktion, Lill-Klas var hr de Wahl, hans hustru fröken Torsell, hans svärmor fru Sandell, och både grisar, en häst, killingar och höns funnos på gården — restauranter, tombola, o. s. v.

Hufvudstaden har under Barnens dag företett en brokig, karnevalsaktig anblick, och allmänheten har visat sig mycket frikostig. Ett godt resultat har sålunda nåtts!

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

EN SOMMARDAG.

FÖR HVAR 8 DAG AF NEMO.

Hon satt på kontoret. Luften därinne kändes mer än vanligt kvaf denna heta sommardag. Med en nervöst otålig ryckning kring munnen följde hon med fingret uträkningen af den långa sifferkolumnen. Därute visste hon var sommar och sol, men härinne endast tungt arbete i en dammuppyllad kontorslokal. Klockan slog fem. Det sista slaget hade ej förtonat, förr än Karin Frank slog ihop boken med en så häftig smäll, att hennes manliga kamrater sågo upp förvånade och spydigt leende öfver hennes brödska.

— Hvad står på, fröken Frank, frågade en äldre herre med en viss beskyddande ton, ä' vi inte nöjda med tillvaron i dag.

— Nöjd, svarade Karin, jo visst, det bör man ju alltid vara, men jag skall säga herr Borgström, att en sådan här dag känns det i alla fall svårt, hur mycket man än vill vara filosof, att sitta inlåst, när man vet, att naturen därute står i blom, att solen strålar och vattnet glittrar. Nej, då kan jag inte vara nöjd, förr än det är slut på släpet, och jag för några timmar får slippa ut, som fågel ur bur.

— Jo, jo, sade herr Borgström, akta sig nu bara, att icke den lilla fågeln blir vingskjuten under flykten. Ni ser mig just nu ut att riktigt vilja sträcka på vingarna. Lycka till mycket nöje öfver söndagen.

Karin nickade med en glimt af förhoppningsfull glädje i sina mörka ögon, och så stängde hon dörren med en jublande känsla af frihet.

*

På söndagen steg Karin Frank upp vid ett strålande humör. Kontoret, med allt hvad detta ord innebar var utplånadt ur hennes medvetande. Gamla dammiga böcker, siffror och kalkyler, hvad hade också detta att göra med denna ljusa sommarmorgon? Hon lade just sista handen vid sin toalett och skådade med ett visst intresse på sin egen bild i spegeln. Ja, den ljusa sommarkostymen klädde, den krithvita sjömanshatten var "chic" i all sin enkelhet och det röda parasollet gaf färg åt det hela. Hon nästan log åt sig själf, där hon stod med af ifver röda kinder och af lifsglädje strålande ögon.

Inom några ögonblick var hon nere på gatan och styrde med lätta steg vägen ner till Skeppsbron, där båten låg, som skulle föra henne ut till landet och de väntande släktingarna.

På båten var som vanligt en vacer söndagsmorgon fullt af folk, men Karin lyckades dock få en god plats på öfre däck. Hon njöt i fulla drag af att insupa den friska luften och låta sitt öga smekas af försommarens ljusa fägring, utbredd öfver grönskande uddar och stränder. Efter en stund tog hon upp ett bref ur sin lilla handväska.

Ja, hvad var det faster hade skrivit: I sommar ha vi en intressant nyhet att bjuda på, en kvasiutländig, som är på besök hos sina gamla föräldrar. Han är, som du kan förstå, föremål för sommargästernas, särskildt de kvinnligas undran och intresse. Men han är ingen lätt fisk att fånga. Går mest för sig själf, är artig men ytterst reserverad. Jag tror bestämdt, han skall vara i din smak, i fall du får se honom, när du kommer ut i morgon.

"I min smak", tänkte Karin, hvem har n'nsin varit det? Jo, kanske — — och hennes ögon fingo plötsligt ett inåtvändt uttryck. Det var som hon med ens glömde sommaren omkring och såg andra bilder upp-rullas för sina blickar.

*

Bryggan var full af folk. Det var en vacker tafla af ljus och färger, inramad som den var af den gröna skogen och belyst af en strålande junisol. Alla hade några att taga emot och välkomna.

— Såg du honom, hviskade kusinerna, när de drogo bort med Karin till den vackra sommarvillan, belägen på krönet af en klippa långt bort på udden.

— Såg, hvem? Nej, jag såg ut öfver haf och som-margröna stränder, men någon honom såg jag icke alls. Hvem menar Ni egentligen?

— Åh, kors, honom du vet. Mamma har väl skrivit om honom, vi sågo honom på öfre däck, där du satt. Tänk, att du inte såg honom!

Nej, tänk! sa Karin och skrattade, i det hon tog sina yngre kusiner under armen, — tänk att jag icke kände på mig, att en så märkvärdig person var i närheten. Men låt mig nu slippa höra talas om honom. Jag har kommit hit för att njuta af min fridag, för att få litet luft i lungorna, litet sol i ögonen, — litet ja, någonting för hjärtat också, men jag vet inte rätt hvad, kanske litet värme och hemtrefnad eller kanske bara frihet — frihet! och Karin bredde ut armarna och kastade sig raklång på den mjuka gräs-vallen midt ibland ängsviol och styfmorsblommor.

*

Efter middagen hade Karin ströfvat länge omkring genom skog och ängar. Nu hade hon slagit sig ned på en mossig bärgknalle med utsikt öfver fjärdens holmar och skär. — Jag går inte förr än med sista båten, beslöt hon, — och då har jag ännu ett par timmar på mig, innan vi skola dricka té. Hon tog af sig hatten, spände upp sitt parasoll och var snart för-

(Forts. sid. 557).

MEDALJUTDELNING.

Fot. Claes-n, Gby

Kliché-Bengt Stenroosparre.

MEDALJÖRER I GÖTEBORGS TRÄDGÅRDSFÖRENINGIS TJÄNST. Patriotiska sällskapets medaljer för långvarig och trogn tjänst utdelades den 25 maj vid bolagsstämma med Göteborgs Trädgårdsförenings intressenter till sju i Trädgårdsföreningen anst. per-oner. *Sittande fr. v.:* Math. Gyllenberg, (26 år), Carl Börjesson, (44 år), Charl. Andersson (23 år), J. G. B. Örkman, (36 år), *Stående:* Carl Eliasson, (21 år), Joh. Jönsson Hammar, (25 år), Andreas Andersson, (22 år).

FIRAD KONSTNÄRINNA.

70 år fyller den 30 juli sångerskan och lärarinnan i sång och plastik Signe Amanda Georgina Hebbe. Dotter till den begåfvade författarinnan Wendela Hebbe, studerade H. vid konservatorierna i Berlin och Paris, anställdes där-efter som första sångerska vid hertigligen teatern i Mannheim och uppträdde sedan på många operor på kontinenten lika väl som i Stockholm. H. har varit en synnerligen framstående representant för den franska operaskolan med dess förtjänster beträffande röstens utbildning. Som sånglärarinna i Stockholm och lärarinna i plastik, hvori hon 1877 öppnade en skola, har H. lifligt verkat.

Med anledning af H:s

SIGNE HEBBE.

Efter porträtt, i dagarne taget af H. 8 D:s fotograf i Sthlm.

70-årsdag och 30-årsjubileum som lärarinna gafs den 28 maj å K. teatern i Stockholm en fästföreställning, hvarvid samtliga medverkande voro hennes elever. Sålunda utfördes en scen ur Monna Vanna med fröken Lundeqvist och hr de Wahl, Figaros bröllop — med bl. a. fru Svärdröm-Werbeck som grefvinnan och Anna Norrie som Cherubin — och 2:dra akten ur Orfeus med fru Ljungstedt, som förut under detta spelår icke uppträdde i Stockholm. I Figaros bröllop utfördes blomsterkören endast af solister, däribland damer ur societeten. Och Hilda Borgström samt Anders de Wahl medverkade i denna opera i baletten.

LINNÉFÄSTLIGHETERNA.

Den stora Linnéfästen i Uppsala ägde till största delen rum torsdagen den 23 maj, då de inbjudna gästerna tidigt på morgonen anlände från Stockholm till lärdomsstaden vid Fyris och utanför stationshuset hälsades af studenterna under fanor med öfvermarskalken bibliotekarien Aksel Andersson i spetsen.

Efter fotografi. Bild: Bengt Silfverparre. SIGNE HEBBE SOM UNG.

I aulan hölls fäst med samling kl. 12 midd. i universitetshuset. Kl. half 1 började intåget i själfva aulan, medan musiken spelade en marsch af Alfvén. Kl. 1 anlände de kungliga personerna, främst kronprinsen-regenten.

Sedan musik och sång utförts, höll rector magnificus professor Schück högtidstalet, som gjorde stor verkan. Därefter följde ny sång och rector hälsade på latin de delegerade. Nu kom själfva clou'n, i det att de delegerade, en efter annan, framförde sina lyckönskningar och öfverlämnade adresser till universitetet. Länderna följde i bokstafsordning, så att Amerika började. Det hela afslöts med sång.

På eftermiddagen var skådeplatsen Botaniska trädgården, där vårkonserten ägde rum och uppvaktning hölls för kronprinsen-regenten, hvilken härvid höll tal. Sedan de kungliga lämnat trädgården för att delta

i den stora middagen hos ärkebiskopen — en annan stor middag gafs af rector magnificus — började den egentliga värfästen med ett briljant tal af Werner von Heidenstam, som särskildt hyllades.

Dagens program afslöts med en motagningsfäst i universitetshuset förhall kl. 9—11 e. m. Härvid utfördes musik af studenter och operaartister.

Efter porträtt. Bild: Bengt Silfverparre. MATHILDA TAUBE.

Den framstående sångerskan grefvinnan Emma Mathilda Elisabet Taube, född Grabow fyllde 23 maj 55 år. H. 8. D. har förut i årg. III:34 meddelat helsidesporträtt af konstnärinnan åtföljd af utförlig biografi, till hvilken vi hänvisa.

Fredagen den 24 maj hölls doktorspromotionerna i domkyrkan, hvarvid Viktor Rydbergs hänförande jubelfästkantat från promotionen år 1877, med musik af J. A. Josephson — den mest djuptänkta kantat som finnes — kom till utförande. Promotorer voro: i teologiska fakulteten ärkebiskopen, i den juridiska professor Blomberg, i den medicinska professor Petré och i den filosofiska professor Tullberg.

På lördagen följde Vetenskapsakademiens Linnéfäst i Stockholm i Musikaliska akademiens stora sal. Middag gafs å Hasselbacken, och på kvällen besöktes

FÄSTLIGHETERNA TILL LINNÉS MINNE.

Skansen, där Stockholms Studentförening höll vår-
fäst.

*

Linnéfästligheterna avslutades på söndagen med
ett garden-party, som kronprinsen-regenten å konun-
gens vägnar gaf i Logården. H. 8. D:s fotograf
hade härvid särskildt tillstånd att taga fotografier.

HVAR 3 DAG

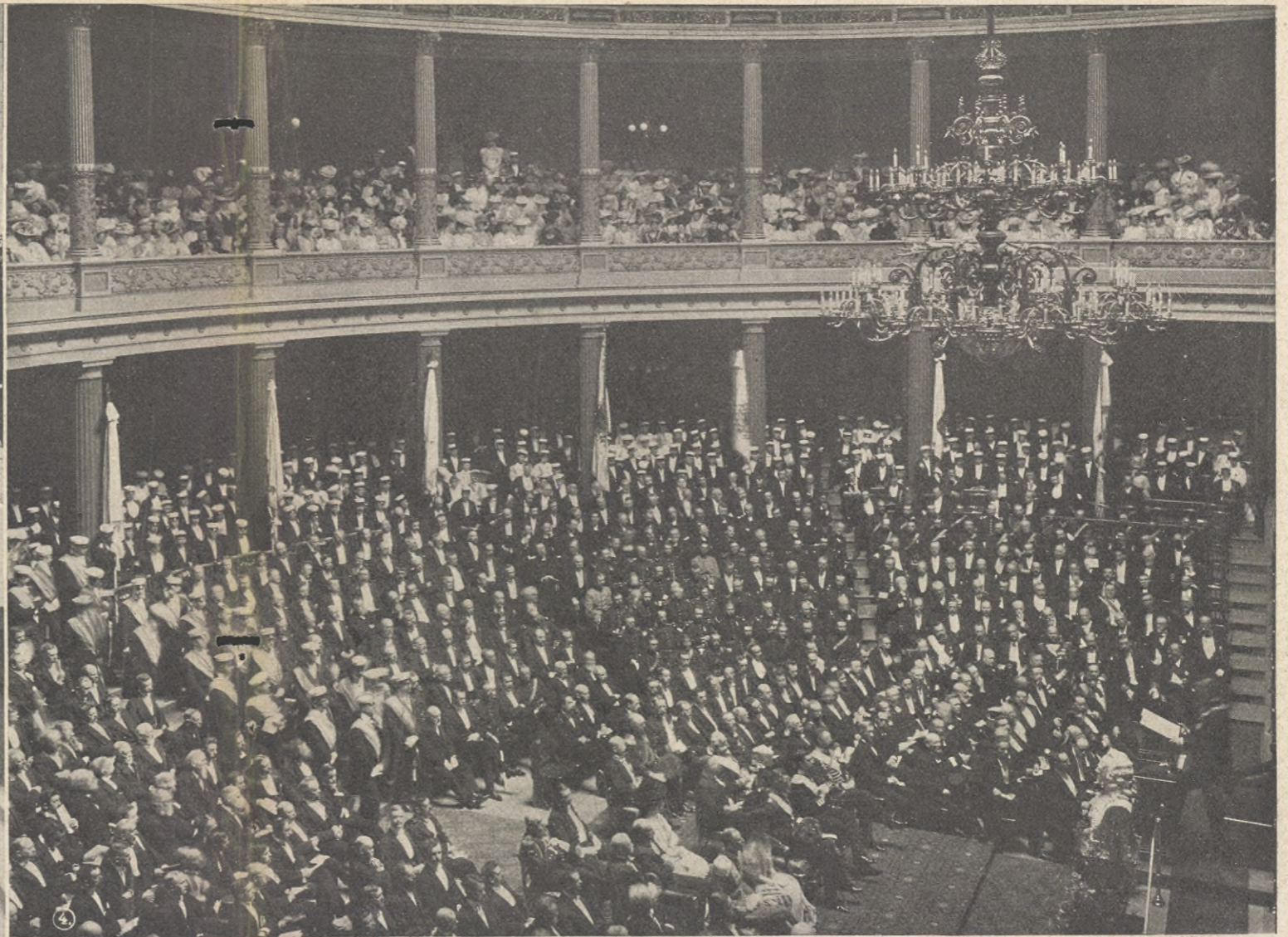

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF

I UPPSALA: 1. FRAMFÖR UNIVERSITETET. — 2. DE INEJUDNA MOTTAGAS VID STATIONEN. —
3. BROKIGT GATUVIMMEL.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfersparre Stilm—Glg.

DEN STORA JUBELFÄSTEN I UPPSALA.

BYÅR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

1. UPPSALA I FÄSTSKRUD. — 2. DE KÜNGLIGA ANKOMMA TILL UNIVERSITETET: Fr. v. Prinsessan Ingeborg. Universitetskanslären greve Wachtmeister. Rector magnificus prof. Schück. Kronprinsen. Öfvermarskalken bibliotekarien Andersson. — 3. FRÅN FÄSTEN I BOTANISKA TRÄDGÅRDEN: Fr. v. Kronprinsen. Prins Bonaparte. Prinsessan Ingeborg. Prins Carl. Stats-

minister Lindman. Utrikesminister Trolle. Prins Gustaf Adolf. Finansminister Swartz. — 4. FÄSTEN I AULAN Prof Schück talar. — 5. VÄRFÄSTEN I BOTANISKA TRÄDGÅRDEN. — 6. NÅGRA UTLÄNDSKA GÄSTER: (X) Prins Bonaparte.

LINNÉMINNET I UTLANDET.

FÄSTLIGHETEN I HOLLAND: I. KOLONIALMUSEET I HAARLEM, DÄR EN LINNÉUTSTÄLLNING ANORDNATS.

III. HAARLEMS ORANGERI SOM OFÖRÄNDRADT BIBEHÅLLITS FRÅN LINNÉ'S TID.

II. MINNESMÄRKE ÖFVER LINNÉ I HAARLEM, UTFÖRDT AF BILDHUGGAREN J. M. RETERA.

Blomsterfurstens minne fick en hyllning som motsvarade hans betydelse för vetenskapen. Och liksom det land, som såg honom födas och delar med af hans ryktbarhet värdigt gått i spetsen vid firandet, har äfven på de mest skilda platser i utlandet minnesgoda fästligheter hållits den 23 maj.

I Holland, där ju Linné först vann sitt europeiska namn, och där man alltid med största pietet värdat Linné-traditionen, hölls fästen i Haarlem. Fästalet hölls af föreståndaren för riksherbariet i Leyden professor Lotsy. Vid fästen närvaro en mängd botaniker, guvernören för provinsen Nord-Holland såsom representant för drottningen samt svenske generalkonsuln i Amsterdam. Efter Lotsys tal aftäcktes på Hartecamp-godset vid Haarlem ett minnesmärke öfver Linné.

I Köpenhamn smyckades Linnégade med flaggstänger, lindade med guirlander af boklök och med band i de svenska och danska färgerna. Vid gatans mynning i Botanisk Have var anordnad en praktfull blomsterdekoration kring en större byst af Linné.

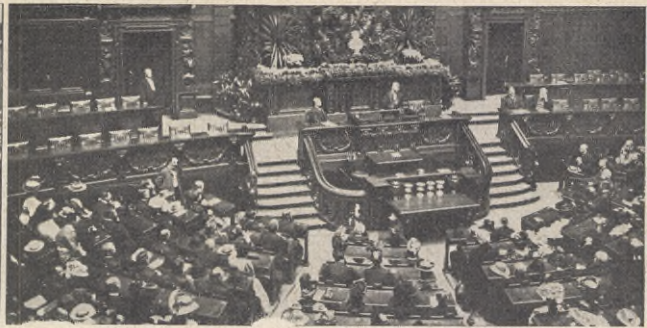

Efter fotografier.

DR. GRESKOFF TALAR FRAMFÖR DEN JUST AFTÄCKTA LINNÉBYSTEN.

BILDHUGGAREN
RETERA.

Efter fotografier

Kitshé: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stålm.—Og.

LINNÉGADE I KÖPENHAMN, SMYCKAD TILL LINNÉMINNETS ÄRA. — FRÅN LINNÉFÄSTEN I BERLIN.

(Från vår Pariskorrespond.)

Franska litteraturen har ånyo att inregistrera en förlust i Paris. Karl Huysmans har vid 59 års ålder gått bort, som en af dess "store". Och det var samme man, som då han för ett trettioårigt år sedan bar ett af sina manuskript till förläggaren fick det uppmuntande svaret: Ni kommer aldrig att få någon talang; ni gör ju en ny Pariserkommun af det franska språket. Det dröjde emellertid ej länge innan Huysmans' mera pittoreska och detaljträffsäkra än akademiskt slipade skildrarkonst hade ställt honom i främsta rummet bland Zolas lärjungar och vänner. Det är tiden för litterära "glasmålningar"

Efter porträtt.

Kitshé: Bengt Silfverparre.

KARL HUYSMANS. †

med skarpa infattningar och färgmåttade sammanställningar. Men snart förenar sig hos Huysmans realismen med överkulturens skepsis och leda och vi få hans stora verk *A rebours*, som åt franska kulturen gifvit en ny term och typ i *Des Esseintes'* person.

1897 börjar plötsligt en ny ära i diktarens lif. Realisten har omvänt sig till tron, skeptikern-mystikern är vorden *catholique pratiquant*, en förändring som för öfrigt mycket väl lämpade sig för hans litterära uttrycksmedel. Från denna tid ha vi att anteckna ett halft dussin romaner, bland hvilka hedersplatsen intages af *La Cathédrale*.

Efter fotografier

BACHHUSET MED MUSEUM I EISENACH INVIGDES DEN 26 MAJ.

JOHANN SEBASTIAN BACHS STATY I EISENACH.

»VINKRIGET» I FRANKRIKE.

(FRÅN VÅR KORR. I PARIS).

EFTER FOTOGRAF.

KILHÖ: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre skänkt—Ödg.

DEMONSTRATION I BÉZIERS, I HVILKEN 150,000 PERSONER DELTOGO PROTESTERANDE MOT »SYSTEMET».

Le Midi, vinlandet i södra Frankrike har sedan länge varit ett besvärligt hörn, d. v. s. sedan phylloxeran gjorde sitt härjande intåg i Europa. Gång på gång ha vi sett det "oroliga hörnet" med förtviflan ropa ut sitt ekonomiska betryck och hota regering och parlament med revolt, om man icke böjde sig för de fordringar, hvilkas uppfyllande vinodlarna funno oundgängligt för sin existens och som i högre och lägre grad varit det: i högre grad under olycksåren, då phylloxeran spred förödelse i vingårdarne och nöd i vinodlarehemmen; i lägre grad och i strid med samhällets intressen, då det gällde "hembrännarnes" privilegier som förra året ånyo sanktionerades.

Och nu mullrar det ånyo i de vinsälla nejderna, allvarigare än någonsin förut. Phylloxeran åstadkom vinbrist och för att utfylla den använde man sig dels af "förfalskningar" af olika slag, dels af import af billig vara. Vinbristen häfdes, goda år kommo, men vanan vid de billigare surrogaten blef kvar. Följden blef överproduktion med dess naturliga följd prisfall, som ökats dag för dag. Småbrukaren som med tråget arbete kunnat förtjäna 1,000 à 1,500 francs årl., ett knappt dagligt bröd, då han sålde sitt vin till 15 à 25 francs hektolitern, svälter ihjäl, då han måste sälja sin vara till tio, åtta ja det har hänt till fem och två (!) francs hektolitern. Och han finner ändå inte köpare ens till dessa priser, som motsvara ungefär hälften af hans driftkostnader. Det är redan några år som klagan mot "förfalskarne" höjts och som vinproducenterna begärt den lagstiftande maktens hjälp för att förhindra såväl utspridning som import, men ingenting har åtgjorts. Och problemet är nog mera

kompliceradt än dessa osammansatta själar tänka sig, då de ropa att allt skulle bli godt och väl, om deras önsknings ginge i uppfyllelse. Överproduktionen skulle nog äfven med dessa botemedel kvarstå, i all synnerhet som en viss tendens till aftagande af spritbruket gör sig allvarligt känt, så stark till och med, att man förra året i parlamentet föreslog skatt på läskvatten (!). Det torde därför vara af nöden att minska vinodlingen. Men här kommer en ny svårighet: regeringen uppmanade själf nyplantering af vinstockar, då svamphärfningen var öfver, emedan de languedokeska sluttningarne till följd af sin torrhet oke lämpa sig för odling af betor eller säd. Och den enda verkliga räddning som finnes torde dock ligga just i att anslå slätterna till betodling. De vidsynte fordra ock ingenting mindre än anläggandet af ett vidtutgrenadt kanal- och bevattningssystem, alimenteradt från Rhône-floden, hvilket skulle göra området till en af Frankrikes bördigaste bygder.

Men medan de lärde tvista om gräset som skulle växa, dör kon. De stora vincooperationerna göra konkurs och fattigman, småodlare som dräng, har icke pengar till att äta, sen då till skatten. Så ha utmätningarne börjat och fattigman har satt sig till motvärn . . . Vi ha fått bevitna egendomliga former af "strejk". I en kommun röstade man icke vid landstingsvalen. I andra ha borgmästare och råd afgått utan att ersättas. Och massmöten och massdemonstrationståg följa på hvarandra, arbetsgifvare och arbetare sida vid sida i ledet. Man började femtusen. Vi ha sett 15,000, 25,000, 50,000 och 80,000 män och kvinnor samlade från de nödlidande departementen

ropa på regeringens och parlamentets uppmärksamhet och hjälp. Och förra söndagen samlades i Bézier i departementet Herault 150,000 protestanter mot "förfalskningen" och nöden. Själva demonstrationen, i hvilken kommunernas offentliga personligheter deltog, försiggick i stort lugn trots den öfverhettade stämning som faktiskt förefinnes. Däremot blef den lilla stationen Marcorignan nära Narbonne vittne till ett "upplöpss"-försök. Biljetter hade af ett stort antal (bortåt femtonhundra) personer redan föregående dag beställts, men järnvägsbolaget, som dignade under trafikbördan, hade icke kunnat skaffa tåg, och efter några timmars tålig väntan barrikerade folkmassan järnvägslinjerna under förklaring att den icke skulle återgiivas åt trafiken förrän nödigt antal vagnar förefunnes för de manifesterandes behof. Grofva ord och hotelser haglade, till dess att ett telegram från manifestationskommittén med maning till lugn kom de församlade att på eftermiddagen åtskiljas.

MÄRKLIGT KONSTVERK.

Vidstående skulptur, stammande från tiden för den grekiska konstens högsta blomstring i andra eller tredje århundradet f. K. och af en forskare t. o. m. tillskrifven Lysippos, är känd sedan ett kvarts sekel tillbaka och har alltsedan den af en tillfällighet kom i dagen bland ruinerna af en villa, som varit kejsar Neros, befunnit sig i villa Aldobrandini och furst Sarsinas ägo. Den har emellertid nu för en betydande summa öfvergått i statens ägo och skall uppställas i "Termernas" museum i Rom.

Man har ännu icke enats om hvad statyn föreställer. Allmännast lutar man dock till den åsikten, att det är en ung prästinna, obekant af hvilken kult.

(Forts. fr. sid. 548.)

sjunken i hvad hon kallade naturens tillbedjan. Hon spratt till af det prasslande ljudet af steg i den torra mossan. Hon vände sig om och såg en herre i hvit flanelkostym stå med hatten i hand alldeles bredvid sig.

— Förlåt om jag skrämde er, sade han med en främmande brytning i rösten, men ert röda parasoll lyste som en eld i solen och drog mig hit — alldeles som fjärilin mot ljuset, tillade han leende.

Karin såg upp först förvånad, men så log hon plötsligt öfver hela ansiktet. — Nej se, började hon.

— Nå, så känner ni ändå igen mig, a'bröt han henne, jag var nästan orolig, ni icke skulle göra det. Tack för i vintras, fröken, fortsatte han, i det han slog sig ned i mossan. Minns ni, jag sade när vi skildes åt, att vi säkert voro hvad fransmännen kalla "gens de revue" (återseendets folk), och ser ni, nu ha vi också återsett hvarandra. Gjorde ni flera skidturer sedan?

Tiden, som låg emellan, var med ens utplånad, liksom känslan af att de i vanlig ordning voro främlingar för hvarandra, därför tog Karin glad och frimodigt emot den hand, han räckte till hälsning och svarade leende: — Ja, men då redde jag mig bättre.

Jag blef tvungen att åter resa ut strax därefter, återtog han, och kom ej tillbaka förr än det var sommar igen, men ofta, ofta har jag tänkt på denna vackra vinterdag med sin strålände sol och den lilla röda tomten, som skyttade framför mig mellan trädstammarne.

— Ja, det var en härlig tur, men jag hade litet förbrådtom. Jag märkte, att någon var efter mig och ville förstås ej blifva upphunnen.

»GREKISK PRÄSTINNA», UPPGRÄFD I ANZIO 1878, i dagarne inköpt af italienska staten för en half miljon lire.

— Och så försvann tomten plötsligt ned för en brant och då jag kom fram, såg jag först intet spår

— Så försvunnen var jag väl ändå inte, skrattade Karin.

— Jo, min sann, jag började nästan tro, det varit en riktig tomte eller annat skogsväsen jag hade haft framför mig, då jag plötsligt fick se där nedanför en liten röd prick på sön —

— Ja, det var min topplufva.

— och strax därefter spetsen af en skida och sedan hela lilla tomten till hälften begrafd i en drifva. Minns ni, att ni till en början ej ville ta emot någon hjälp?

— Och minns ni, att ni skrattade åt mig?

— Men minns ni, att vi sedan blefvo goda vänner?

— Ja, jag minns ni lagade min skidren.

Han såg på henne spörjande — Minns ni ingenting mer?

— Jo, jag minns också, kom det litet tveksamt, att vi på hemvägen skidade i kapp och täflade —

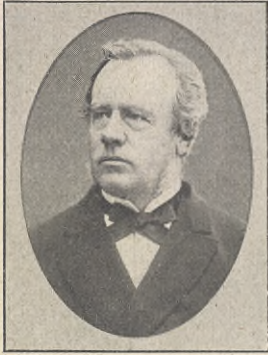
— Om mästerskapspriset ja, som framtiden skulle skänka oss.

Det blef tyst några ögonblick. Så sade han hastigt:

— Jag såg er på båten i morse, men ville ej träffa er i den omgifningen. Jag roade mig i stället att följa skiftningarna i ert ansiktsuttryck och försöka gissa mig till edra tankar. Jag var så säker, att ni skulle ströfva ut ensam i skog och mark, och att jag där skulle återfinna er.

Solen stod röd vid horisonten och de följde båda under tyndnad hennes långsamma sjunkande bakom skogstopparna på andra sidan fjärden.

* * * (Forts. sid. 560)

K. POSSE.

80 år fyllde den 22 maj f. d. kaptenlöjtnanten Knut Posse i Stockholm. Löjtn vid flottan 58, kaptenlöjtn. vid flottans nya reservstat 68, vid flottans indragningsstat 74, verkst. dir. vid Trollhätte kanalverk 74—82, statsrevisor 88—89, ordf. inom statsrevisionen 90.

E. SAMSON.

Direktör Eugène Samson Sthlm, fyllde den 21 maj 60 år. Bildade 81 olycksfallsförsäkringsbolaget Fylgia, hvares verkst. dir. han sedan dess varit. Sedan 82 jemväl verkst. dir. för brandförsäkringsaktibolaget Fenix.

P. A. H. CAVALLI.

Riksgäldsfullm. ordf., jur. dr. Henrik Cavalli i Stockholm fyllde den 31 maj 55 år. Stud.-ex. 70, hofrätts-ex. 73, jur. dr. 03, landskamrerare i Malmöhus län 82, afsked 06 Riksgäldsfullm. ordf. 04, Statsrev. 88, 89. Led. af Riksd. F. K. för Malmöhus-län 89, omvald 98. Ordf. i Riksd. bevillningsutskott från 94.

W. C. F. F. H. R. G. von BLIXEN-FINECKE.

Adjutanten hos Kronprinsen, ryttmästaren och skvadronchefen vid skånska husarregt. frih. Gustaf Blixen-Finecke, i Helsingborg, fyllde den 29 maj 50 år. Secund.-löjtn. vid Danska Lifgardet 81, u.-löjtn. vid skånska husarregt. 82, ryttmästare 1900, adjutant hos Kronprinsen s. å.

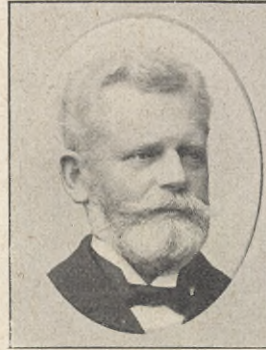
H. J. LJUNGBECK.

Förre domänintendenten i Kronobergs län v. häradshövding H. J. Ljungbeck i Växjö, fyllde den 26 maj 70 år. Kommunalman.

C. G. F. ULNER.

65 år fyllde den 26 maj major Carl Gustaf Folke Ulner i Karlshamn. U.-löjtn 64 vid Marinregt. kapten 81, transp. 86 till Blekinge bataljon, major i armén 95, afsked s. å., justerare uti 18:de distriktet 02.

N. G. V. LAGERSTEDT.

60 år fyllde d. 19 maj lärov-rådet Nils Gerhard Vilhelm Lagerstedt i Sthlm. Stud.-ex. 64, fil. dr. 69, adj. vid Östermalms läroverk 71. Blef 04 läroverksråd. Förest. för pedagogiska biblioteket i Stockholm 85. Led. af öfverstyr. för Stockholms stads folkskolor 92. Sveriges kommissarie på världsutst. i St. Louis 04.

N. G. SJÖSTEDT.

Stationsinspektoren vid Byvalla station, Nils Gustaf Sjöstedt, fyllde den 31 maj 60 år. Stud.-ex. 70, vid S. J. T. Telegr. 74, stationsskrifvare 75, nuv. bef. 96. Medlem af Hushållningssällskapet, ledamot af taxeringsnämnden m. m.

A. R. KRUISE.

F. d. majoren, kommissionslandtmäta'n frih. Axel Reinhold Kruuse i Sthlm fyllde den 15 maj 70 år. Stud.-ex. 57, löjtnant vid Gotlands nationalbeväring 61, major vid Gotlands inf.-reg. 84, kommissionslandtmätare 86, afsked från majors beställning 95.

E. M. NORDENSON.

Ögonspejälsten med. dr. Erik Nordenson i Sthlm fyllde den 12 maj 60 år. Stud.-ex. 67, med. lic. 78, med. dr. 86. Underläkare å sabbatsbergs sjukhus 79, docent vid Karolinska institutet 88. Led. af svenska läkarsällskapet 78, af svenska militärläkarsällskapet 79.

E. HEDVALL.

60 år fyllde den 27 maj kontraktsprosten och kyrkoherden Erik Hedvall i Malung, Stud.-ex. 74, prästvigd 76, hospitalspredikant i Nyköping s. å., v. läroverksadjunkt 77, kyrkoherde i Malung sedan 78, kontraktsprost i Västerdals kontrakt sedan 02.

K. H. C. ENGELBRECHT.

60 år fyllde den 16 maj apotekaren Knut Hjalmar Constantin Engelbrecht i Stockholm. Apotekarex. 72, förest. för apoteket Gripen i Nyköping 80, innehafvare af apoteket Kronan i Stockholm sedan 90. Styrelseled. och kassaforvaltare i Farmaceutiska föreningen.

PORTRÄTTGALLERI

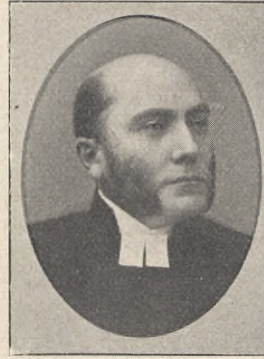
K. E. A. STRANDELL.

Kyrkoh., teol. dr. Axel Strandell i Sthlm fyllde d 14 maj 65 år. Stud.-ex. 62, prästvigd 64, kyrkoherde i Vendel 78, i S:t Klara i Stockholm 88, teol. lektor 97. Led i dir. för Sthlms stads undervisningsverk, Allm Barnhuset, svenska kyrkans missionsstyrelse, svenska missions-sällsk., led. af kyrkomötet 98 o. 03.

O. T. BERGSTRÖM.

Räntmästaren Olof Theodor Bergström i Umeå fyllde den 11 maj 60 år. Stud.-ex 70, häradsskr. i Umeå fögderi 89, landtränth i Västerb. län 05, ombudsman och skattm i länets Brandstodsbol 95, i Hushålln nngsällsk. 99. Ordf i stadsfullm. 05, led af länets landsting och läsa-rektorsdirektion.

K. E. EDLUND.

Kontr.-prosten och kyrkoherden Karl Erik Edlund fyllde d 15 maj 60 år. Stud.-ex. 96, prästvigd 71, kyrkoherde i Örebro 86, kontr.-prost s. å. Reg.-pastor vid Nerikes reg 84. Led. af stadsfullm. 93 dess v. ordf. 03, landstingsman 04, v. ordf i styr. för Örebro länsasarett 02, inspektor öfver Örebro Allm. läroverk m. m.

C. V. M. URZELL.

Häradshöding Carl Urzell i Eslöf, fyllde den 17 maj 50 år. Stud.-ex. 77, auditör vid Bohusläns regte 83, v häradsh. s. å., fiskal i Svea hofrätt 90, häradsh i Frosta häraads domsaga 96. Ordf. i Sydsv. Kredit A.-B:s kontor i Hör 97-06, ordf. i kommunalfullm. och municipalsämman 99-06 m. m.

V. ÅKERSTEDT.

65 år fyllde den 18 maj spanske v. konsulin i Hernösand i Vilhelm Åkerstedt. Mångårig led. af stadsfullmäktige styrelseled i Hernösands ensk. bank, i Norrlands ångfartygsassuranstöring, i navigationskolan, mångårig ordförande i hospitalsdirektionen.

G. F. ÖSTBERG.

Riksgäldsfullmäktigen Gustaf Fredrik Östberg i Sthlm fyllde d 30 maj 60 år. Stud.-ex. 66, fil. kand. 70 styrelseled vid Mälarpöv. ensk Banks lufudkontor i Västerås 84, fullm. i Riksbanken 94-95, fullm. i Riksgäldskontoret 95, sedan 06 led. af Riksd. F. K., styrelseled. i Sthlms läns sparbank, led af stadsfullm.

A. N. ÖSTLIND.

50 år fyllde d 30 maj dir. A. N. Östlund i Arvika, chef för A-B Östlund & Almquist Piano o. Orgelfabrik. Led. af kommunalnämnden och kommunalfullmäktige, led. af fattigvårdsstyr samt bevilningsberedningen, ordf. i Arvika Handverksförening m. m.

V. A. TAMM.

Förste polisintendenten i Sthlm Vilhelm Tamm fyllde den 26 maj 40 år. Stud.-ex 85, jur. fil. ex 86, jur. utr. kand.-ex 91, e. o. not. s. å., aman i finansdepart. 93, e. o. tjänsteman i överstatthållarembetet 96, andre polsint. 99, förste 03. Led. i styr. öfver Sthlms stads asylter för husvilla 99-02.

U. A. R. J. MARCKS VON WÜRTEMBERG. †

Den 18 maj afled i Sthlm ma'oren vid väg- o. vattenbyggnadskåren, Irth. Jerome Marcks v. Würtemberg. Stud.-ex. 52, löjtn. vid väg- o. vattenbyggnadskåren 62, kapten 75, major 91. Föredrag, byråing. för järnv.-år. iväg- o. vattenbyggn.-styr., afsk. 99, F. d. led. af Riddarhusdir.

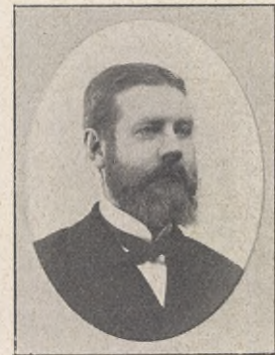
C. J. DAHLQUIST. †

K. hoffotograf Carl Johan Dahlquist i Helsingborg afled den 11 maj, född 47.

J. H. BALKENHAUSEN. †

Grosshandl. Hugo Balkenhausen afled i Sövesborg den 11 maj 52 år gammal. Led i stadsfullmäktige, i hamnstyrelsen, i skolrådet m. fl. kommunala institutioner.

C. L. LINNELL. †

Red. Carl Ludvig Linnell afled i Växiö den 16 maj. Född 61 stud.-ex. 82, 95 medarbetare i Nya Växiö-bladet, dess ansvarige utgivare sedan 05. Led af Växiö stadsförsamlings kyrko och skolad, ordf. i Växiö fastighetsföretör. led. och ordf. i en mängd kommittéer m. m.

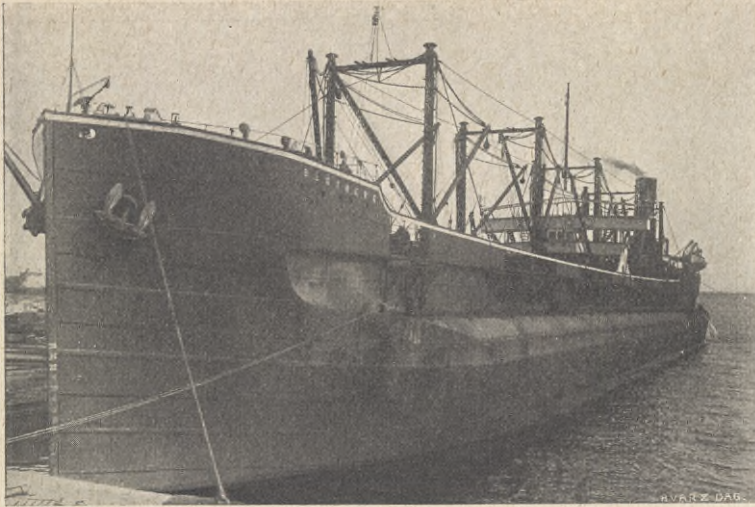

Foto A. B. Eskil's una. *Kisth. Kem. A. B. Bengt Silfversparre Stilm-Obyg.*
EN NY HOLLÄNDSK MALMÄNGARE af modernaste konstruktion insatt på traden Oxelö-
sund—Rotterdam och älsedd för export af Grängesbergsmalm.

(Forts. fr. sid. 557).

Kl. 10 går sista båten. Sommarnattens ljusa skymning ligger öfver människovimlet på bryggan. Tack och af kedshälsningar utbytas. Till allas oerhörda häpnad träder främlingen, föremålet för sommargästernas undran och beundran, fram till Karin, just som hon skall gå upp för landgången, och böjer sig djupt ned öfver hennes hand.

— Vi ses igen?
— Ja, vi ses igen, mera anas än höres, och hon är försvunnen.
— Jag tror han kysste henne på handen, går det som en löpeld genom människomassan, och farbror, faster och kusinerna stå så häpnna, att de glömma bort de traditionella vifningarna, då båten backar bort från bryggan.

* * *

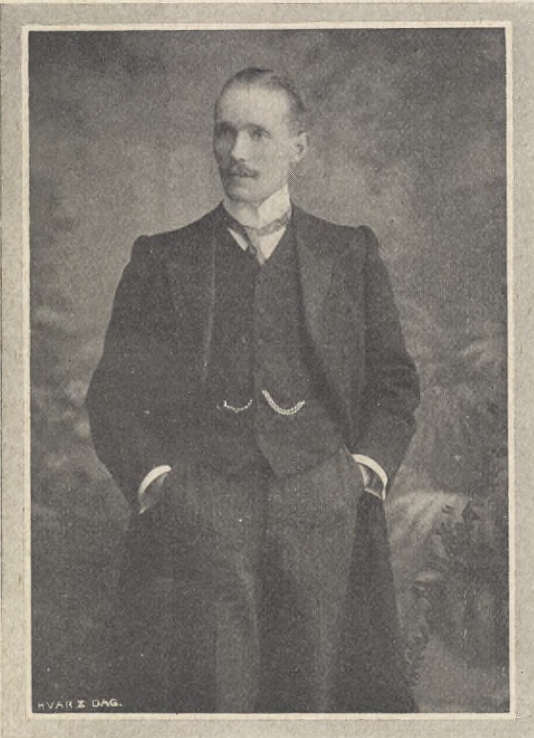
När Karin följande morgon kommer in på kontoret säger Borgström:

— Nu tror jag den lilla fågeln varit rakt inne i solen och tagit med sig några strålar, som lyser upp till och med vårt mörka kontor.

— Ja, rätt in i lifvets sol, herr Borgström, svarar Karin med ett lyckligt leende.

Herr Borgström böjer sitt grå hufvud åter ner öfver siffror och räkenskaper, men refrängen af en gammal visa ljuder plötsligt för hans öra:

“O, ungdom, hur fager du är, hur fager, hur fager du är!

Kisth. Kem. A. B. Bengt Silfversparre
KRISTIAN HELLSTRÖM, den kände stockholmslöparen, sedan 2 år bosatt i London har under senaste tiden tagit flera första och andra pris i hastighets- och uthållighetsloppning. För några dagar sedan vann han i London Athletic Clubs pokal på 1,000 yards för en tid af 2 min. 23 sek.

Kisth. Kem. A. B. Bengt Silfversparre
LÖJTNANT G. WANNBERG vid Smålands husarregemente, har vunnit flera stora segrar på utlandets kapplöppningssbanor.

VIII ÅRG. 35:E HÄFTET INNEHÅLLER:

Professor K. G Lennander. — Barnens dag i Stockholm. — "En sommardag" af N. m. — Medaljutdelning. — Firad konstnärinna. — I innestältheterna. — M Taube. — Brokigt utomlandsnytt. — Vinkriget i Frankrike. — Märkligt konsiwerk. — Veckans porträttgalleri. — Ny malmångare. — Svenska sportsegrar i utlandet.

HVAR 8 DAGS TRYCKERI ÖFVERBORG 1917